

Prokop Slováček
foto Jozef Barinka

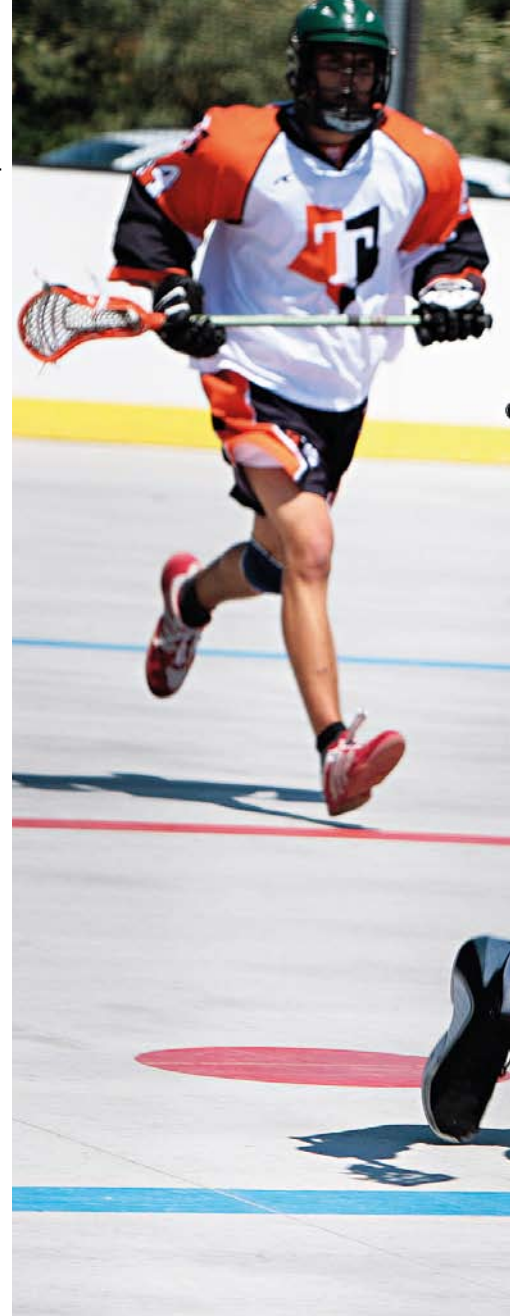
KEĎ V ROKU 2003 VZNIKOL PRVÝ LAKROSOVÝ TÍM NA SLOVENSKU TRICKSTERS BRATISLAVA, MAL IBA ZOPÁR ČLENOV. ALE ICH ENTUZIAZMUS STAČIL NA TO, ABY SA TENTO, U NÁS CELKOM NOVÝ ŠPORT, MOHOL ROZVÍJAŤ. NAJNOVŠÍM PLÁNOM KLUBU JE INVESTÍCIA DO MLÁDEŽNÍCKEJ ZÁKLADNE A DO VLASTNÉHO IHRISKA.

Na niektoré dobré, či zaujímavé veci si treba počkať. Nech to trvá aj niekoľko storočí. To je prípad lakrosu, prastarej indiánskej hry, ktorej korene siahajú do Severnej Ameriky. Už pred niekoľkými storočiami ju hrali obyvatelia z okolia Veľkých jazier a okrem zábavy im slúžila aj na riešenie sporov o územie.

Hoci v niektorých európskych krajinách má tento, teraz už oficiálny šport, dosť dlhú tradíciu, na Slovensku sa po prvý raz objavil až v roku 2002. Hlavne zásluhou Marka Lichtnera, ktorý ho spoznal vďaka záujmu o severoamerických Indiánov. „Najprv sme ho hrávali v rámci indiánskych táborov. Bol to Český lakros, nápad československých nadšencov, ktorí sa na začiatku 20. storočia snažili napodobniť a rekonštruovať túto hru na území bývalého Československa. K športovej forme lakrosu som sa dostal na ceste po USA za poznaním kultúry Indiánov,“ spomína Lichtner, ktorého výrazne ovplyvnilo aj stretnutie s Thomasom Vennumom, autorom knihy o histórii indiánskeho lakrosu. „To bol možno zlomový moment. Napadla mi myšlienka skúsiť to aj u nás. Boxlakros – tvrdú formu tohto športu, ktorý sa hrá medzi mantinelmi na hokejovom ihrisku, som prvýkrát videl až v Prahe v roku 2001 na Memoriáli Aleša Hřebeskeho. Stretol som sa tu s Tomovým priateľom Johnom Hetzлом, ktorý sa podieľal na rozvoji lakrosu v Českej republike. Začal som pripravovať plány na založenie našej federácie a zároveň prvého klubu Tricksters (www.tricksters.sk).

Dynamický rozbeh

Za posledných desať rokov sa lakros stal najrýchlejšie sa rozvíjajúcim športom na stredných školách a univerzitách v USA. Na Slovensku sa podobný scenár určite nebude opakovať, ale zdá sa, že zopár nadšencov, ktorí začínali v skromných podmienkach s minimom výstroja a s hádzaním si lakrosovej loptičky o stenu, nájdu dostatok nasledovníkov. Od roku 2003, kedy vznikol prvý lakrosový klub pod názvom Tricksters Bratislava (v súčasnosti Tricksters Lacrosse Team), sa vývoj športu nezastavil. Prvé skúsenosti

Formy hry

- ▼ Z pôvodnej indiánskej hry časom vzniklo niekoľko športových foriem. Boxlakros je najtvrdšia forma, ktorá sa hrá na ihrisku s mantinelmi a svojou tvrdosťou pripomína hokej. Hrá ho 5 hráčov v poli a brankár. Profesionálnu kanadsko-americkú boxlakrosovú ligu zastrešuje National Lacrosse League (NLL).
- ▼ Fieldlakros hrá na futbalovom ihrisku 9 hráčov v poli a brankár. Profesionálnu kanadsko-americkú fieldlakrosovú ligu zastrešuje Major League Lacrosse (MLL).
- ▼ Najjemnejšou a najmladšou verziou je interkros, ktorý sa dá s umelohmotnými palicami hrať aj v telocvični.
- ▼ Spoločným rysom všetkých foriem je dopraviť malú loptičku do bránky. Loptu hráči nosia, nahrávajú a chytajú pomocou vrecka z pevnej sieťoviny na konci lakrosovej palice – lakrosky.

naberali bratislavskí hráči v Dunajskej lakrosovej konferencii (DLC), ktorú založili spoločne s klubom Monarchs Viedeň. V roku 2006 Tricksters po prvý raz celú súťaž vyhral, keď stratil body iba v úvodnom zápase sezóny, po remíze s Vienna Cherokees, v ktorej kádri v tom čase hrali traja Američania. Od roku 2007 sa DLC už nehrá, lebo dva najsilnejšie tímy Passau a Ljubljana sa zo súťaže odhlásili. Jedinou možnosťou, ako sa rozvíjať ďalej, boli štarty na turnajoch a neskôr aj účasť v českej lige. V roku 2007 vznikol ženský tím Tricksters Ladies, ktorý bude v sezóne 2009 hrať spolu s rakúskymi dievčatami OLL (Rakúska liga). A nielen to.

TRICKSTERS

Bratislava

Veľké plány
nové výzvy

Hráčsku základňu už pomáha rozširovať druhý mužský tím Bratislava Bats. Prvú etapu vývoja lakrosu na Slovensku uzavrela premiérová účasť na vlaňajších majstrovstvách Európy v Lahti.

Naša reprezentácia skončila na 12. mieste z 18. krajín. Viedol ju americký Slováč Edward Kostolanský, ktorý je bývalým hráčom, v súčasnosti trénerom stredoškolského Boys Varsity Lacrosse Team (USA) a hlavným skautom profesionálneho tímu MLL (Major League Lacrosse) Washington Bayhawks.

V jeho prípade určite máme byť na čo hrdí, pretože Ed je členom lakrosovej siene slávy. Ďalšou veľkou výzvou je účasť slovenskej reprezentácie na majstrovstvách sveta. V roku 2010 sa budú konať v anglic-

ĎALŠÍ ROZVOJ LAKROSU NA SLOVENSKU ZABEZPEČÍ IBA INVESTÍCIA DO MLÁDEŽE.

Zaujímavosti

▼ V zámorí sú až dve kanadsko – americké ligy. Niektorí hráči sú čistí profesionáli, niektorí nie, mnohí obe súťaže kombinujú. Podobne, ako v prípade hokeja, aj okolo lakrosu sa v Amerike a v Kanade robí veľký „mediálny cirkus“.

▼ Národná boxlakrosová liga (NLL) sa hrá počas zimného obdobia v tých istých arénach ako NHL. Májové finále súťaže v Calgary sledovalo 13 tisíc divákov. Domáci Calgary Roughnecks zvíťazili nad New York Titans 12:10.

▼ Druhou ligou je Major League Lacrosse (fieldlakros), ktorý sa hrá na tráve.

▼ Medzi najlepších hráčov na svete patrí aj bratislavský rodák Thomas Hajek. Už vlani existovala možnosť, že by sa mohol pripojiť k reprezentačnému tímu na ME vo Fínsku, no napokon mal iné povinnosti.

kom Manchesteri (fieldlakros) a o rok neskôr dokonca v Prahe (boxlakros). Bude to po prvý raz, čo nebude najlepšie reprezentačné tímy hostiť kolíska tohto športu – Kanada. „Je čas pohnúť sa ďalej a dať nášmu snaženiu nový rozmer. Musíme začať vychovávať svojich nasledovníkov, lebo keď odrastie generácia hráčov, ktorí s lakrosom

začínali, nebude ho mať kto hrať,“ hovorí Pavol Kopernický, manažér Tricksters Lacrosse Team a v minulom roku aj slovenskej reprezentácie.

Už tento rok sa do prípravy klubu zapojilo 7-8 chlapcov vo veku okolo 16 rokov. „Lakros má mnohé spoločné znaky s hokejom, hádzanou, basketbalom či futbalom. Preto by mohol osloviť široké spektrum mladých ľudí. Veď mnoho z nich sa venuje alebo sa venovalo týmto športom. V kanadsko-americkéj lige patria basketbalisti a hádzanári k najlepším obrancom, lebo jednoducho vedia ako na to. Naučili sa to vo svojich predošlých športoch. Bývalí hokejisti sú zasa veľmi dobrí v útoku, lebo majú dobrý výber miesta, dokážu sa uvoľniť, prijať prihrávku, nájsť si priestor na strelu. Stačí chvíľu popracovať na technike práce s lakroskou a môžu sa z nich stať platní hráči.“

Druhým krokom, ktorý by mal zabezpečiť budúcnosť lakrosu na Slovensku, je investícia do vlastného ihriska. „Sme v kon-

takte so starostom mestskej časti Vrakuňa, s ktorým rokuje o možnosti umiestnenia ihriska v areáli niektorej zo škôl, pretože školy sú v kompetencii mestských častí. Radi by sme postavili ihrisko, využívali areál a zázemie, ktoré škola má.

Doobeda sa bude môcť ihrisko využívať na hodiny telesnej výchovy, poobede to bude naša základňa. Radi by sme vytvorili prípravku, v ktorej by sa deti učili základy tohto športu. Lakros je všestranný, rozvíja kondíciu, silu, kreativitu i bojovnosť, charakterovo – vôľové vlastnosti, učí systematickosti, vytrvalosti a zodpovednosti. Z tohto pohľadu je to plnohodnotný šport. Niektorí naši hráči študujú na Fakulte telesnej výchovy a športu

v Bratislave, takže sa im môžu venovať na odbornej úrovni,“ dodáva Kopernický.

Podľa českého vzoru

Podobný vývoj mal vo svojej dvadsaťročnej histórii aj lakros v Čechách. Začiatky obstarali jednotlivé kluby, potom prišla investícia do nových areálov, hlavne v Prahe. Tam vyrastala nová generácia, deťom sa už od 4-5 rokov venovali starší hráči. Výsledkom je, že Česko sa dostalo do európskej špičky. V technike, ktorá je pri lakrose veľmi dôležitá, sa dokonca vyrovná aj americkým a kanadským tímom. Postupne vzniklo viac ako desať družstiev. „Sme radi, že môžeme hrať českú ligu, zúčastňovať sa na ich kvalitne obsadených tur-

najoch, každý rok chodíme do tréningových táborov, na ktoré si pozývajú aj profesionálnych hráčov spoza mora. Navzájom si pomáhame aj s Rakúšanmi, ktorí majú lepšie finančné zázemie a dokážu na svoje turnaje pritiahnúť špičkové kluby. Chodíme na ne hrať, vďaka tomu sa môžeme učiť za pochodu, zlepšovať sa, naberať skúsenosti,“ objasňuje Kopernický. Najvyššou metou, ktorú by chcela naša federácia dosiahnuť, je vlastná, slovenská liga.

Pozitívnym momentom bol vznik druhého klubu Bratislava Bats a záujem prejavili aj ďalšie mestá. V ostatnom čase Poprad a Košice. Inšpiráciou do ďalších rokov by mohol byť aj florbal, ktorý sa podobne ako lakros objavil u nás iba pred pár rokmi. Napriek tomu sa už sti-

hol stať vážnou konkurenciou pre ostatné a oveľa obľúbenejšie kolektívne športy.

Vďaka tomu, že sa začal hrať na hodinách telesnej výchovy, sa členská základňa rozrastala a jeho popularita sa zvyšovala. „Na podobný scenár by sme potrebovali oveľa viac zapálených dobrovoľníkov, zatiaľ všetko nestíhame. Prioritou je stabilizovanie seniorskej a vybudovanie mládežníckej základne. Možno neskôr. Opäť môžeme hľadať vzor v Čechách. Tam sa už na základných školách venujú najmenejšej verzii lakrosu – interkrosu. Hrá sa umelohmotnými lakroskami a bez fyzického kontaktu, môžu ho hrať chlapci a dievčatá spoločne, naučia sa základy a potom plynule prechádzajú do lakrosových družstiev,“ vysvetľuje Kopernický. <<

